

ЯК НЕ РОЗЛУЧИТИСЯ З МОЛОДІСТЮ?

Проект літературного музею «Відкриті сторінки душі» триває. В останній весняний місяць нашим гостем був заслужений діяч мистецтв України Борис Притула.

Сім'я Бориса і Валентини Притул належить до кола близьких друзів нашого закладу. Без їхнього вокального дуету «Лебедина вірність», створеного в музеї, не обходиться жодне літературно-мистецьке свято. А на одному з них героїнею стала «Берегиня» - вокальний ансамбль з мікрорайону Завадівка, яким керує Б.В. Притула.

А.К.: *Борисе, не всі вірять у дружбу жінки і чоловіка, навіть у творчу. Але наша дружба і співпраця вийшли на третій виток. Відколи я запросила вас із дружиною в літературний музей та в ТО «Парус» і в міжобласний клуб авторської пісні та поезії «Байгород», ви так помітно омолодилися, наче скинули десяток літ. Розкажи, що з тобою коїться? Лавиною йдуть нові вірші, пісні, книги, виступи.*

Б.П.: Безперечно, дружба з цікавими людьми, музикантами, поетами, літераторами, художниками завжди приносить радість. Ще змалку мене тягнуло до людей: спорт, музика, поезія, література завжди цікавили і надихали до самовдосконалення. У своєму житті я працював ливарником, вчителем музики в загальноосвітніх школах м. Кіровограда і Одеси, співав у різних хорах, був артистом ансамблю пісні і танцю Прибалтійського військового округу. Після закінчення консерваторії керував академічною хоровою капелюю пединституту, сільськими і міськими хорами Кіровоградщини. Завжди намагався з душею підійти до того, чим займаюсь, щоб студенти чи хористи відчували смак творчої роботи.

А.К.: *Знайомство з тобою на похоронах Валерія Гончаренка народило згодом дружбу, спільні інтереси, натхнення. Є в мене звичка: ділитися друзями. До кого з тих, з ким я тебе знайомила, прихилилась душа і який результат це дало?*

Б.П.: Давня дружба з тобою надихнула і допомогла випустити в світ у 2019 році мою збірку аматорських віршів «Ліричне багатоголосся». Ми з дружиною познайомилися з прекрасним колективом літературно-меморіального музею І.К.Карпенка-Карого, творчим об'єднанням «Парус», клубом «Байгород», бібліотеками та музеями міста. Саме ці люди, яких поєднує мистецтво і велика любов до України, надали новий імпульс нашому з дружиною творчому життю. Його збагатили, зробили молодим і яскравим зустрічі з поетами і письменниками, презентації їх книг. Ми знову відчули себе потрібними.

А.К.: *Гадаю, як артист, ти завжди прагнеш до гастролей, поїздок, нових залів і сцен. Як на тебе впливають наші спільні виходи-виїзди в селище Нове, в Завадівську та в обласну бібліотеку імені Д. Чижевського, в Музей мистецтв, краєзнавчий, музей Кропивницького, у Первозванівський сільський будинок культури? Як дивишся на майбутні гастролі – після зняття карантину?*

Б.П.: Творча дружба з поетами - нашими друзями дозволила продовжити мені мою композиторську діяльність і створити декілька десятків пісень на вірші земляків. Серед них Валерій Гончаренко, Володимир Могилюк, Анатолій Каретний, Олена Надутенко, Тетяна Маркова, Борис Косяновський, Валентина Саєнко, Микола Ільїн, Наталія Шмітке та інші. Пісні неодноразово звучали на зустрічах у виконанні нашого з дружиною дуету «Лебедина вірність».

А.К.: *Оскільки ти одесит і жив серед українських болгар, гастролював у Болгарії, то мені не важко було залучити тебе до співпраці з обласним громадським об'єднанням болгар «Нашише хора». Згадай конкретні результати твого «оболгарення».*

Б.П.: У Болгарії я перший раз побував у сімдесяті роки минулого століття, де крім відпочинку, спілкувався з прекрасними людьми. Творчі контакти у мене продовжились в Москві, де я навчався в аспірантурі. Вечорами, у вихідні дні, ми збирались разом: болгари, в'єтнамці, естонці, литовці, кубинці, вірмени, казахи, узбеки і на кожному зібранні готували національні страви. Відбувались художні виступи. У мене склалась дружба з болгариним Пейчевим. У нього був гарний баритон, а у мене - тенор. Цей дует користувався популярністю і особливим успіхом.

Разом зі мною у одного й того ж наукового керівника писала дисертацію болгарка Ніколова. У Кропивницькому ти мене познайомила з болгарами Сергієм Осадчим, Володимиром Стафідовим та Веселином Сотировим, який, до речі, надрукував мою першу поетичну збірку в болгарському видавництві «Зоріденн». Ви познайомили мене з творами болгарських поетів у перекладі українською мовою. На деякі з цих віршів я написав музику, зокрема, і на твій вірш «Честите баба Марта». Вивчаю фольклор. Це корисно і цікаво.

А.К.: *Ось-ось ти мене втягнеш у своє «хобі» - езотерику. Розкажи, коли і як нею захопився.*

Б.П.: Так, це моє давнє хобі. Езотерикую я займаюся самостійно вже багато років. Дякуючи цій доісторичній древній науці, збагатив своє світосприймання, усвідомив сутність людини як частини Всесвіту. Людина повинна не тільки знати і поважати закони побудови життя Всесвіту, а й нести відповідальність за їх порушення. На сьогодні є багато літератури, яка розкриває людині істинний сенс життя. Наприклад, «Тайна доктрина» Олени Блаватської, її фундаментальна робота «Разоблаченняя Изида», «Еніологія» В. Рогожкіна та багато інших.

А.К.: *Колектив музею дуже вдячний тобі й дружині за плідну співпрацю під час проведення наших масових заходів, де виступ вашого вокального дуету завжди доречний і успішний. То, може, й ми вас обох надихаємо чимось? Не скупись, похвали нас. Можливо, запропонуєш щось цікаве для наших відвідувачів – разом із своїм гуртом «Берегиня», талановитими хористами і колишніми студентами.*

Б.П.: Минулого року відсвяткували прекрасний ювілей 25-річчя музею. Бажаємо вам і надалі доброго здоров'я та подальших успіхів у вашій нелегкій, але цікавій праці. Ви проводите значну науково-просвітницьку роботу щодо збереження і популяризації літературної спадщини минулої і сучасної епох. Цікаві зустрічі з письменниками, літературознавцями, творчими колективами проводяться в музеї та на садибі. Вони широко висвітлюються в засобах масової інформації. Все це сприяє культурному розвитку міста і області, країни. Ми з великим задоволенням разом з дружиною співпрацюю з вами. На жаль, музей ще недостатньо укомплектований технічними засобами, а фортепіано взагалі потребує технічного відновлення. Хотілось би, щоб у вас був і проектор, і радіомікрофон, і відеокамера. У наступному році виповниться 140 років українському театру корифеїв. Хай подумає влада про туристичну реконструкцію садиби.

А.К.: *Дякую за співпрацю та корисні пропозиції.*

Розмову вела **Антоніна Корінь**,
науковиця літературно-меморіального
музею І.К. Карпенка-Карого
міста Кропивницького

Опубліковано:
газета «Народне слово», 10.06.2021